

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 408 / 1 stycznia 2017 ISSN 2080-0010
Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Lb 6, 22–27

Pan mówił do Mojżesza tymi słowami: Powiedz Aaronowi i jego synom: tak oto macie błogosławić Izraelitom. Powiecie im: Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem. Tak będą wzywać imienia mojego nad Izraelitami, a Ja im będę błogosławił.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 67, 2–3.5.8

Bóg miłosierny niech nam błogosławi

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi;
niech nam ukáže pogodne oblicze.
Aby na ziemi znano Jego drogę,
Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.
Niech się narody cieszą i weselą,
że rządysz ludami sprawiedliwie,
i kierujesz narodami na ziemi.
Niechaj nam Bóg błogosławi,
niech się Go boją wszystkie krańce ziemi.

DRUGIE CZYTANIE

Ga 4, 4–7

Gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg zesał swego Syna, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojczcie! A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Hbr 1, 1–2

Wielokrotnie przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna.

EWANGELIA

Łk 2, 16–21

Pasterze pośpiesznie udali się do Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wystawiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane. Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w tonie [Matki].

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

Rozpoczynamy Nowy Rok 2017, świętując uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki.

W ręce Tej, która „zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu” od samego początku, chcemy złożyć wszystkie nasze troski. Próbujemy zamknąć w tym czasie różne sprawy, rozliczenia, sprawozdania, podsumowania te bardziej osobiste i zawodowe, a jednocześnie chcemy patrzeć z nadzieją, że może coś się zmienić, że my się zmienimy.

Patrząc na Maryję, uczmy się tej bliskości Jezusa, który choć słaby w swym dzieciństwie, to jednocześnie mocny miłością i łaską. On jako delikatne dziecko daje siłę swej Matce, aby włączyła się w wypełnienie woli Bożej. On da tę siłę każdemu z nas, gdy tak jak Maryja będziemy blisko, gdy w centrum naszych trosk, najszej codzienności będzie Jezus. 1 stycznia to szczególnie dzień wołania do Boga i ludzi o pokój. Brat Roger, założyciel wspólnoty z Taize, powiedział kiedyś: „Pokój na ziemi zaczyna się w nas samych”.

A zatem nie ustawajmy w tym dążeniu, aby sercami naszymi rządził Chrystusowy pokój, do którego zostaliśmy powołani. Prośmy Maryję, aby – jako Matka Boga i nasza – wypraszała dla naszych serc pojednanie i miłość wzajemną na cały Nowy Rok.

ks. dr Michał Dubicki

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA 50. ŚWIATOWY DZIEŃ POKOJU

Budujmy świat wolny od przemocy

Na początku tego nowego roku składam najszczerze życzenia pokoju mieszkańcom i narodom świata, szefom państw i rządów, a także przywódcom wspólnot religijnych oraz różnych instytucji społeczeństwa obywatelskiego. Życzę pokoju każdemu mężczyźnie, kobiecie, chłopcu i dziewczynce, i modłę się, aby obraz i podobieństwo Boga w każdym człowieku pozwoliły nam uznawać się nawzajem za święte dary obdarzone ogromną godnością. Związczą w sytuacjach konfliktowych szanujemy tę „najgłębszą godność” i sprawy, aby wyrzeczenie się przemocy stało się naszym stylem życia.

Jest to Orędzie na 50. Światowy Dzień Pokoju. W pierwszym Papież Paweł VI skierował do wszystkich ludów, nie tylko do katolików, jednoznaczne słowa: „Ostatnie lata historii naszego wieku ukazały z całą jasnością, że tylko pokój może zapewnić ludzkości prawdziwy postęp – nie zaś konflikty między agresywnymi nacjonalizmami, nie podboje dokonywane przemocą, nie represje narzucające pozorny ład społeczny”. Przestrzegł przed „niebezpieczeństwem, jakim jest przekonanie, że sporów międzynarodowych nie można rozwiązać w sposób rozumny, to znaczy przez negocjacje oparte na prawie, sprawiedliwości i równości, a jedynie przez zastosowanie straszliwej i śmiertelnej siły”. Sprzeciwiając się temu, cytował „Pacem in terris” swego poprzednika św. Jana XXIII i chwalił „zmysł i umiłowanie pokoju opartego na prawdzie, na sprawiedliwości, wolności i miłości”. Uderza aktualność tych słów, które są dziś nie mniej ważne i przynaglające niż pięćdziesiąt lat temu.

Przy tej okazji pragnę skoncentrować się na działaniu bez użycia przemocy jako stylu polityki pokoju i prośbę Boga, aby pomógł nam wszystkim kierować się rezygnacją z przemocy w głębi naszych uczuć i wartości osobistych. Niech miłość i wyrzeczenie się przemocy inspirować sposób, w jaki traktujemy siebie nawzajem w relacjach międzypersonalnych, społecznych i międzynarodowych. Kiedy ofiary przemocy potrafią oprzeć się pokusie zemsty, mogą być najbardziej wiarygodnymi uczestnikami procesów budowania pokoju bez przemocy. Oby od szczybla lokalnego i powszedniego aż po światowy wyrzeczenie się przemocy stało się charakterystycznym stylem naszych decyzji, naszych relacji, naszych działań, polityki we wszystkich jej formach.

Rozbity świat

► Miniony wiek spustoszyły dwie straszliwe wojny światowe, groziła mu wojna nuklearna oraz wiele innych konfliktów, podczas gdy dzisiaj mamy do czynienia niestety ze straszną wojną światową w kawałkach. Trudno dojść, czy dziś w świecie jest mniej czy więcej przemocy, niż to było wczoraj, ani też czy nowoczesne środki przekazu oraz mobilność charakteryzująca naszą epokę sprawiają, że jesteśmy bardziej świadomi przemocy, czy też bardziej do niej nawykli. W każdym razie ta przemoc, dokonująca się „w kawałkach”, na różne sposoby i na różnych poziomach powoduje ogromne cierpienia, których jesteśmy świadomi: wojny w różnych krajach i na różnych kontynentach; terroryzm, przestępczość i nieprzewidywalne ataki zbrojne; nadużycia, których ofiarami padają migranci oraz ofiary handlu ludźmi; dewastacja środowiska. W jakim celu? Czy przemoc pozwala osiągnąć trwale i wartościowe cele? Czy wszystkim, co zyskuje, nie jest może wywołanie represji i spirali śmiertelnych konfliktów, które przynoszą korzyści jedynie nielicznym „watażkom”? Przemoc nie jest lekarstwem dla naszego rozbitego świata. Reagowanie przemocą na przemoc prowadzi w najlepszym wypadku do przymusowej migracji i ogromnego cierpienia, ponieważ znaczne zasoby przeznaczane są na cele wojskowe zamiast zaspokajając codzienne potrzeby ludzi młodych, rodzin w trudnej sytuacji, osób starszych, chorych, zdecydowanej większości mieszkańców świata. W najgorszym przypadku może to doprowadzić do śmierci fizycznej i duchowej wielu osób, jeśli nie wręcz wszystkich.

Dobra Nowina

Jezus również żył w czasach przemocy. Nauczał, że prawdziwym polem bitwy, na którym mierzą się ze sobą przemoc i pokój, jest ludzkie serce: „Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli” (Mk 7, 21). Ale przesłanie Chrystusa, w obliczu tej rzeczywistości, daje odpowiedź zdecydowanie pozytywną: nieustrudzenie głosił On bezwarunkową miłość Boga, który przyjmuje i przebacza, oraz nauczał swoich uczniów, by miłowali nieprzyjaciół (por. Mt 5, 44) oraz nadstawiali drugi policzek (por. Mt 5, 39). Gdy Jezus uniemożliwił oskarżycielom cudzołóżnicy jej ukamienowanie (por. J 8, 1–11) oraz kiedy w noc przed śmiercią nakazał Piotrowi schować miecz do pochwy (por. Mt 26, 52) wskazał drogę wyrzeczenia się przemocy i poszedł nią aż do końca, aż po krzyż, przez który zaprowadził pokój i zniszczył wrogość (por. Ef 2, 14–16). Dlatego ten, kto przyjmuje Jezusową Dobrą Nowinę, potrafi rozpoznać przemoc, którą nosi w sobie, i pozwala, by uleczyło go Boże miłosierdzie, przez co staje się z kolei narzędziem pojednania, zgodnie z wezwaniem św. Franciszka z Asyżu: „*Jak ustami głosicie pokój, tak a nawet jeszcze bardziej miejcie go w sercach waszych*”.

Być prawdziwymi uczniami Jezusa dziś oznacza także przyjęcie Jego propozycję wyrzeczenia się przemocy. Jest ona – jak stwierdził mój poprzednik Benedykt XVI – „realistyczna, ponieważ wynika z uznania, że na świecie jest zbyt wiele przemocy, zbyt wiele niesprawiedliwości, a zatem nie da się przewyciężyć tej sytuacji inaczej, jak tylko dając więcej miłości, więcej dobra. Owo »więcej« pochodzi od Boga”.

I dodał z mocą: „Odrzucenie przemocy nie jest dla chrześcijan posunięciem czysto taktycznym, ale sposobem bycia osoby, postawą człowieka, który jest tak bardzo przekonany o miłości Bożej i o Jego mocy, że nie boi się walczyć ze złem jedynie bronią miłości i prawdy. Miłość nieprzyjaciół jest zaczątkiem »rewolucji chrześcijańskiej«”. Słusznym Ewangelia nakazująca miłować naszych nieprzyjaciół (Łk 6, 27) jest uważana za „magna charta chrześcijańskiego niestosowania przemocy, które nie polega na kapitulacji w obliczu zła [...], ale na odpowiadaniu na zło dobrem (por. Rz 12, 17–21), co pozwala przerwać łańcuch niesprawiedliwości”.

Mocniejsze niż przemoc

Rezygnacja z przemocy bywa rozumiana jako poddanie się, niezaangażowanie i bierność, ale w rzeczywistości tak nie jest. Gdy Matka Teresa otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla w 1979 r., wyraźnie sformułowała swoje przesłanie o czynnym niestosowaniu przemocy: „W naszej rodzinie nie potrzebujemy bomb i broni, niszczenia, by zaprowadzać pokój, ale jedynie bycia razem, miłowania się nawzajem [...]. I będziemy zdolni przewyciężyć wszelkie zło, które jest w świecie”. Siła broni jest bowiem zwodnicza. „Gdy handlarze bronią prowadzą swoją działalność, biedni twórcy pokoju po to tylko, by pomóc jakiejś osobie, innej, jeszcze innej i jeszcze innej, oddają życie”. Dla tych czyniących pokój Matka Teresa jest „symbolem, ikoną naszych czasów”. We wrześniu tego roku z wielką radością ogłosiłem ją świętą. Wyraziłem uznanie dla jej gotowości służenia wszystkim przez „przyjmowanie i obronę ludzkiego życia, zarówno nienarodzonego, jak i opuszczonego i odrzuconego. [...] Pochylała się nad osobami wycieńczonymi, umierającymi na poboczach dróg, uznając godność, jaką obdarzył je Bóg; mówiła moźnym ziemi, aby uznali swoje winy za zbrodnie – za zbrodnie! – ubóstwa, które sami stworzyli”. W odpowiedzi na to jej misją – a pod tym względem reprezentuje tyśiące, a wręcz miliony osób – jest wielkoduszne i pełne poświęcenia wychodzenie na spotkanie ofiar, dotykanie i opatrywanie każdego poranionego ciała, leczenie wszelkiego złamanego życia.

Walka bez przemocy prowadzona stanowczo i konsekwentnie przyniosła imponujące rezultaty. Na zawsze pozostaną w pamięci sukcesy osiągnięte przez Mahatmę Gandhiego i Khana Abdula Ghaffara Khana w wyzwoleniu Indii oraz Martina Luthera Kinga w kampanii przeciwko dyskryminacji rasowej. Szczególnie kobiety są często przywódczyniami walki bez przemocy, jak na przykład Leymah Gbowee oraz tyśiące liberyjskich kobiet, które organizowały spotkania modlitewne i pokojowe protesty (pray-ins) i doprowadziły do negocjacji na wysokim szczeblu, aby położyć kres drugiej wojnie domowej w Liberii.

Nie możemy również zapominać o epokowej dekadzie, która zakończyła się upadkiem reżimów komunistycznych w Europie. Wspólnoty chrześcijańskie przyczyniły się do tego przez wytrwałą modlitwę i odważne działanie. Szczególne znaczenie miała postać i nauczanie św. Jana Pawła II. Zastanawiając się nad wydarzeniami z 1989 r. w encyklice „Centesimus annus” (1991 r.), mój poprzednik wskazał, że epokowa zmiana w życiu ludów, narodów i państw dokonuje się poprzez „walkę pokojową, która posługuje się jedynie bronią prawdy i sprawiedliwości”. Ta droga przemian politycznych wiodąca do pokoju była możliwa po części dzięki „wysiłkowi ludzi,

którzy nie uciekali się do przemocy, zaś odmawiając konsekwentnie ustąpienia przed potęgą siły, zawsze umieli znaleźć skuteczne formy świadczenia o prawdzie”. I stwierdził: „Niech ludzie nauczą się walczyć o sprawiedliwość bez uciekania się do przemocy, wyrzekając się walki klas w sporach wewnętrznych i wojny w konfliktach międzynarodowych”.

Kościół zaangażował się we wprowadzanie w życie odrzucających przemoc strategii, które mają na celu umacnianie pokoju w wielu krajach, zachęcając nawet najbardziej brutalne strony do wysiłków na rzecz budowy sprawiedliwego i trwałego pokoju. Ten wysiłek na rzecz ofiar niesprawiedliwości i przemocy nie jest wyłącznym dziedzictwem Kościoła katolickiego, ale właściwy jest wielu tradycjom religijnym, dla których „współczucie i rezygnacja z przemocy są istotne i wskazują drogę życia”. Powtarzam stanowczo: „Zadna religia nie jest terrorystyczna”. Przemoc jest znieważaniem imienia Boga. Nigdy nie przestaniemy powtarzać: „Imię Boga nigdy nie może usprawiedliwiać przemocy. Tylko pokój jest święty, a nie wojna!”.

Domowe źródła polityki wyrzekającej się przemocy

Jeśli przemoc bierze początek w ludzkim sercu, to bardzo ważne jest chodzenie drogą niestosowania przemocy przede wszystkim w obrębie rodziny. Jest to składnik radości, jaką daje miłość, którą przedstawiłem w marcu tego roku w adhortacji apostołowskiej „Amoris laetitia”, na zakończenie dwóch lat refleksji Kościoła na temat małżeństwa i rodziny. Rodzina jest niezbędny „tygłem”, dzięki któremu małżonkowie, rodzice i dzieci, bracia i siostry uczą się porozumiewać ze sobą oraz bezinteresownie troszczyć się o siebie nawzajem oraz gdzie tarcia lub nawet konflikty muszą być przewyciężane nie za pomocą siły, lecz poprzez dialog, szacunek, szukanie dobra innych, miłosierdzie i przebaczenie. Z wnętrza rodziny radość płynąca z miłości rozprzestrzenia się w świecie i promieniuje na całe społeczeństwo. Ponadto etyka braterstwa i pokojowego współżycia osób i narodów nie może opierać się na logice strachu, przemocy i zamknięcia, ale jej podstawą musi być odpowiedzialność, szacunek i szczerzy dialog. W związku z tym kieruję apel o rozbrojenie, a także o zakaz i likwidację broni jądrowej: zastraszanie nuklearne i groźba gwarantowanego wzajemnego zniszczenia nie mogą być podstawą tego rodzaju etyki. Równie żarliwie błagam o powstrzymanie przemocy domowej oraz nadużyć w stosunku do kobiet i dzieci. Jubileusz Miłosierdzia, który zakończył się w listopadzie bieżącego roku, był zachętą do spojrzenia w głąb naszych serc i pozwolenia, aby do nich wkroczyło miłosierdzie Boga. Rok Jubileuszowy sprawił, że uświadomiliśmy sobie, jak bardzo liczne i różne od siebie są osoby i grupy społeczne, które traktuje się z obojętnością, padają ofiarami niesprawiedliwości i doznają przemocy. Są one częścią naszej „rodziny”, są naszymi braćmi i siostrami. Dlatego polityka wyrzeczenia się przemocy musi zaczynać się w murach domowych, aby następnie rozprzestrzeniać się na całą rodzinę ludzką. „Przykład świętej Teresy z Lisieux zachęca nas do praktykowania małej drogi miłości, by nie przegapić okazji do dobrego słowa, uśmiechu, każdego małego gestu, zasiewającego pokój i przyjaźń. Na ekologię integralną składają się również proste codzienne gesty, przełamujące logikę przemocy, wyzysku, egoizmu”. ►

Moja zachęta

Budowanie pokoju przez czynne wyrzeczenie się przemocy jest konieczne i zgodne z nieustannymi wysiłkami Kościoła w celu ograniczenia użycia siły poprzez normy moralne, jego udział w pracach instytucji międzynarodowych oraz dzięki kompetentnemu wkładowi wielu chrześcijan w prace ustawodawcze na wszystkich poziomach. Sam Jezus podsuwa nam „podręcznik” tej strategii budowania pokoju w tak zwanym Kazaniu na Górze. Osiem Błogosławieństw (por. Mt 5, 3–10) nakreśla profil osoby, którą możemy nazwać błogosławioną, dobrą i autentyczną. Jezus mówi: błogosławieni cisi, miłosierni, wprowadzający pokój, czystego serca, ci, którzy łakną i pragną sprawiedliwości. Jest to również program i wyzwanie dla zwierzchników politycznych i religijnych, zwierzchników instytucji międzynarodowych, szefów przedsiębiorstw oraz mediów całego świata: stosowanie Błogosławieństw w sposobie wypełniania swoich obowiązków. Wyzwanie, by budowali społeczeństwo, wspólnotę lub przedsiębiorstwo, za które są odpowiedzialni, stylem czyniących pokój; by okazali miłosierdzie, wyrzekając się odrzucania ludzi, niszczenia środowiska i chęci zwycięstwa za wszelką cenę. Wymaga to gotowości do „przyjęcia konfliktu, rozwiązania go i przemienienia w ogniwo nowego procesu”. Działanie w ten sposób oznacza wybór solidarności jako stylu tworzenia historii i budowania przyjaznej społeczności. Czynne odrzucenie przemocy jest sposobem pokazania, że jedność jest naprawdę silniejsza i bardziej owocna niż konflikt. Wszystko na świecie jest ściśle ze sobą powiązane. Oczywiście, może się zdarzyć, że różnice będą rodzicem zatargi: rozwiązujemy je w sposób konstruktywny, bez przemocy, aby „napięcia i różnice mogły tworzyć wieloraką jedność rodzącą nowe życie”, zachowując „cenną konstruktywność dwóch przeciwstawnych biegunów”. Zapewniam, że Kościół katolicki będzie wspierał wszelkie próby budowania pokoju także poprzez aktywne i twórcze wyrzeczenie się przemocy. 1 stycznia 2017 r. rozpocznie działalność nowa Dykasteria ds. Integralnego Rozwoju Człowieka, która pomoże Kościołowi coraz bardziej skutecznie promować „bezcenne dobra, jakimi są sprawiedliwość, pokój i ochrona stworzenia” oraz troska o migrantów, „potrzebujących, chorych i wyłączonych, zepchniętych na margines i ofiary konfliktów zbrojnych oraz katastrof naturalnych, więźniów, bezrobotnych i ofiary wszelkich form niewolnictwa i tortur”. Każde działanie w tym kierunku, nawet skromne, przyczynia się do budowania świata wolnego od przemocy, co stanowi pierwszy krok w kierunku sprawiedliwości i pokoju.

Na zakończenie

Zgodnie z tradycją podpisuję to orędzie 8 grudnia, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Maryja jest Królową Pokoju. Kiedy narodził się Jej Syn, aniołowie wielbili Boga i życzyli pokoju ludziom dobrej woli (por. Łk 2, 14). Prośmy Maryję Pannę, by była naszą przewodniczką. „Wszyscy pragniemy pokoju; tak wiele osób buduje go każdego dnia poprzez małe gesty; wielu cierpi i z cierpliwością znosi trud tak licznych usiłowań, by go budować”. W 2017 r. starajmy się, poprzez modlitwę i działania, stawać się ludźmi, którzy wygnali przemoc ze swego serca, słów i gestów oraz budować wspólnoty bez przemocy, które troszczą się o wspólny dom. „Nic nie jest niemożliwe, jeśli zwracamy się do Boga w modlitwie. Wszyscy mogą być twórcami pokoju”.

KĄCIK DLA DZIECI

ZADANIE 1:

Zaznacz poprawne zakończenia zdania:

Uroczystość Objawienia Pańskiego...

- ... obchodzimy zawsze 6 stycznia.
- ... to inaczej święto Ofiarowania Pańskiego.
- ... to inaczej uroczystość Trzech Króli.
- ... obchodzimy zawsze w pierwszą niedzielę po uroczystości Narodzenia Pańskiego.

ZADANIE 2:

Połącz w pary.

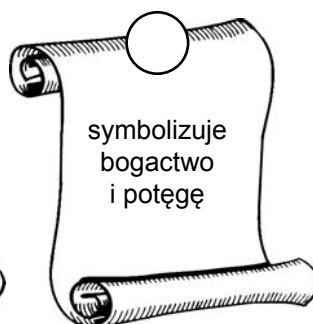
złoto

kadzidło

mirra

ZADANIE 3:

Wykonaj polecenia.

a) Co w uroczystość Objawienia Pańskiego jest poświęcane w kościołach? Zakreśl.

- mirra
- kreda
- kadzidło

b) Imiona Trzech Króli to:

- Kacper
- Barnaba
- Jakub
- Melchior
- Baltazar

c) Jaki napis należy umieścić na drzwiach naszego domu na znak, że przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego?

___ + ___ + ___

Autor kącika dla dzieci: **Maciej Lichota**

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi – 1 stycznia 2017 r.

- Dzisiaj obchodzimy uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, jest to również wspomnienie nadania Najświętszego Imienia Jezus oraz dzień modlitw o pokój.
- Z racji przypadającej dzisiaj I niedzieli stycznia nabożeństwo adoracyjne zostanie odprawione o godz. 17.00, a następnie procesja eucharystyczna wewnątrz świątyni. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji. Po procesji modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Bractwo Adoracyjne działające przy naszej parafii zaprasza na wspólną adorację Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie, inaugurującą Nowy Rok, po Mszy św. o godz. 18.00.
- W poniedziałek, 2 stycznia br., o godz. 18.00 zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym.
- We wtorek, 3 stycznia br., o godz. 17.30 zostanie odprawione nabożeństwo różańcowe w intencji dzieci, które odeszły od Boga i Kościoła, a o godz. 18.00 zostanie odprawiona Msza św. w intencji rodziców modlących się za swoje dzieci.
- W piątek, 6 stycznia br., przypada Uroczystość Objawienia Pańskiego. Msze św. sprawowane będą o godz.: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00 i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00. W czasie każdej Mszy św. pobłogosławimy kadzidło i krede, którą oznaczamy drzwi naszych mieszkań i domów. Taca z uroczystości przeznaczona jest na misje. W tym dniu, ze względu na przypadającą uroczystość, zgodnie z przepisem kan. 1251 KPK, nie obowiązuje post i można spożywać pokarmy mięsne.
- W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W czwartek, 5 stycznia, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godz. 17.00, a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne. W piątek, 6 stycznia, ze względu na przypadającą uroczystość Objawienia Pańskiego nie można odprawiać Mszy św. wotywny o Najśw. Sercu Pana Jezusa. Chorych i osoby w podeszłym wieku, które pragną skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjmując Najświętszy Sakrament odwiedzimy w następnym piątek, 13 stycznia br. W sobotę, 7 stycznia, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00, a po niej Nabożeństwo Różańcowe.
- Nasza Parafia św. Anny oraz Centrum Kultury Wilanów zaprasza na Koncert Kolędowy. Wystąpi nasz chór parafialny „*Sanctae Annae*” oraz kwartet smyczkowy „*Con Le Corde*” pod dyrekcją pani Natalii Knyziak. Koncert odbędzie się w naszym kościele w najbliższym piątek, 6 stycznia o godz. 19.00. Zapraszamy!
- Zapraszamy na Jasełka z udziałem dzieci z naszej parafii, które odbędą się w Niedzielę Chrztu Pańskiego, 8 stycznia br., po Mszy św. o godz. 11.30.
- Serdecznie dziękujemy wszystkim parafianom i gościom, którzy w czasie Adwentu i świąt Bożego Narodzenia korzystali z posługi duszpasterskiej w kolegiacie wilanowskiej, za liczny udział w rekolekcjach, roratach i sakramencie pojednania. Szczególne podziękowanie kierujemy do p. Ludmiły Burda, p. Krystyny Kruszewskiej,
- Marty Piekut, p. Agnieszki Witkowskiej, p. Krzysztofa Żaczka, p. Grzegorza Grądziela, p. Wilarda Biemans, p. Krzysztofa Górki, p. Łukasza Marcza, p. Wiesława Trzewika, s. Melanii, którzy w tym roku przygotowali szopkę betlejemską w naszej świątyni.
- W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia na tacę, przeznaczoną na potrzeby Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im. Jana Pawła II, zebraliśmy 8617 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
- Kontynuujemy wizytę duszpasterską. W tym tygodniu odwiedzimy rodziny mieszkające przy ulicy:
 - poniedziałek, 2 stycznia
 - ul. Vogla
 - wtorek, 3 stycznia
 - ul. Europejska 5-33 (numery nieparzyste)
 - ul. Europejska 2-18D (numery parzyste)
 - środa, 4 stycznia
 - ul. Europejska 20-50 (numery parzyste)
 - ul. Europejska 35-75 (numery nieparzyste)
 - czwartek, 5 stycznia
 - ul. Europejska 77-113A (nieparzyste)
 - piątek, 6 stycznia – TRZECH KRÓLI
 - sobota, 7 stycznia
 - ul. Europejska 115-123 (nieparzyste)
 - ul. Uprawna 2-24 (numery parzyste)
 - i wszystkie numery nieparzyste.
- Wizytę duszpasterską rozpoczynamy o godz. 17.00, w sobotę, o godz. 11.00. Za ofiary złożone podczas wizyty duszpasterskiej składamy serdeczne Bóg zapłać.
- Miłosierdnemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:
 - śp. Zofię Teresę Piwarską
 - śp. Stanisława Kwiatonia
 - śp. Zofię Pawłowską

Wizytę duszpasterską rozpoczynamy o godz. 17.00, w sobotę, o godz. 11.00. Za ofiary złożone podczas wizyty duszpasterskiej składamy serdeczne Bóg zapłać.

13. Miłosierdnemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:

- śp. Zofię Teresę Piwarską
- śp. Stanisława Kwiatonia
- śp. Zofię Pawłowską

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA

- Oddział w Warszawie,

ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa

Nr rachunku:

8716001374184684918000001

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

Intencja różańcowa

od 11.12.2016 r.

do 8.01.2017 r.

**Aby Matka Najświętsza
pomogła nam przyjąć
czystym i kochającym sercem
Pana Jezusa, który przyszedł
i nieustannie przychodzi
na ziemię.**